

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010283
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, PhD. v trestnej veci obžalovaného N. K., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v zne-ní účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 10. septembra 2015 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : N. K., nar. XX.X.XXXX C. K., T. D. R. K. R. C., S. XXXX/XX, N. R. K. R. C., J. Č.. X, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

je vinný, že

od presne nezisteného času od roku 2014 do 08.04.2015 v Novom Meste nad Váhom v rodinnom dome na J. B. Č.. X ako manžel Jany Markechovej vyvolal u nej psychické a fyzické utrpenie, tým, že ju sledoval, podozrieval z nevery a masturbácie, natáčal ju na mobilný telefón počas spánku ako dôkaz, že masturbuje, fyzicky ju napádal tak, že jej dával facky, udieral ju päšťami do žalúdka, na jedno miesto na stehne, do oblasti spánkovej časti hlavy, hodil ju o stenu, kopal ju na zemi, držal jej nôž pri krku, porezal ju po stehne, vyhrážal sa jej, že ak od neho odíde, nájde ju a dokope ju, čo vyústilo dňa 08.04.2015 kedy jej dal nôž ku krku, najmenej dvakrát ju udrel svojou hlavou čelom do jej hlavy, po čom podala trestné oznámenie na políciu, pričom po návrate z polície domov ju tento opätovne fyzicky napadol tak, že ju znova udrel dvakrát päšťou do spánkovej časti hlavy, na čo vyhladala lekárske ošetrenie, pri ktorom boli zistené zranenia pomliaždenie hlavy v spánkovej

-2-

a záhlavnej oblasti, pomliaždenie brucha vľavo, podozrenie na otras mozgu, v dôsledku čoho sa u nej rozvinula adaptačná porucha,

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/180/2014-103 zo dňa 10.12.2014, právoplatným dňa 10.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.08.2015 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/280/15/3304 zo dňa 10.08.2015, na obžalovaného N. K..

Obžalovaný N. K. je v tomto trestnom konaní stíhaný väzobne.

Po podaní obžaloby rozhodoval súd o väzbe obžalovaného dňa 27.08.2015, kedy rozhodol o tom, že obvineného ponecháva vo väzbe pre trvanie väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku. Súčasne podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku jeho väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 10.09.2015 a zistil nasledovné:

Obžalovaný N. K. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, a po porade so svojou obhajkyňou urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/280/15/3304 zo dňa 10.08.2015, doručenej súdu dňa 10.08.2015, právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomnej prokuratorky v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajkyne obžalovaného (per analogiam), a stanovisko poškodenej, súd uznesením podľa

§ 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, a o ochrannom opatrení.

Z vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

-4-

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- c) nútením k žobrotě alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobí jej poškodiť jej zdravie,
- d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilych poškodiť jej zdravie, alebo
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydiera-nia podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 alebo nebezpečného prenasledovania podľa § 360a rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajkyne obžalovaného a poškodenej prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že obžalovaný svoju manželku - poškodenú S. K. týral, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného išlo o konanie úmyselné, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel). Zákomom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci ochrana fyzickej a psychickej integrity blízkych osôb, ich života a zdravia, vo vzťahu k páchatelom protiprávných činov.

Z výsluchu poškodenej S. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s obžalovaným je v rozvodovom konaní, ktoré sama iniciovala. Obžalovaného stále miluje, napriek tomu trvá na rozvode. Časom dúfa v obnovenie spolužitia s obžalovaným, o ktoré má
2T/96/2015-254

záujem. Deťom obžalovaný veľmi chýba, pýtajú sa na neho a túžia po jeho skorom návrate domov.

Zo znaleckého posudku K.. O. Ž. O. K.. K. V., znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorého závery boli so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítané, vyplýva, že u obžalovaného ani v čase spáchania skutku ani v súčasnosti nešlo o žiadnu duševnú chorobu v zmysle psychózy. Má zmiešanú poruchu osobnosti disociálnu a emočne labilnú. V čase spáchania skutku vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať bola v čase spáchania skutku prítomná. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Vzhľadom ku skutočnosti, že zmiešaná porucha osobnosti typu, ako má obžalovaný, je trvalého charakteru a nie je ovplyvniteľná liečbou, znalci nenavrhlí uložiť obžalovanému žiadne ochranné liečenie.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že pred spáchaním skutku bol sedemkrát súdne trestaný, pričom vo vzťahu ku všetkým doterajším trestnoprávnym postihom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/180/2014-103 zo dňa 10.12.2014, doručeným mu dňa 06.05.2015, právoplatným dňa 10.07.2015, bol N. K. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Z Registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v rokoch 2011 až 2014 celkom 4-krát priestupkovo postihnutý na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v roku 2010 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Zo správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Ilava vyplýva, že výkon väzby obžalovaného je bezproblémový.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

-6-

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie

trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

U obžalovaného súd identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil, keďže hoci bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, právne účinky každého z týchto odsúdení sú k dnešnému dňu také, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Obžalovaný sa ku skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval. Na hlavnom pojednávaní vykonal vyhlásenie o svojej vine (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), čo súd zohľadnil ako okolnosť na prospech obžalovaného, nakoľko umožnila zredukovať predpokladanú časovú náročnosť dokazovania a skôr dospieť k výsledku o vine a treste. S poukazom na to, na osobu obžalovaného, na jeho rodinné pomery a možnosti jeho nápravy dospel súd k názoru, že súhrnný trest odňatia slobody ukladaný na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby je trestom zákonným a primeraným. U obžalovaného neboli zistené také špecifické

2T/96/2015-255

okolnosti prípadu, pre ktoré by mu bolo možné uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Boli však zistené okolnosti, pre ktoré sa dalo uvažovať o podmienčnom odklade výkonu ukladaného trestu. Takou bolo najmä vyjadrenie poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorého obsah nemohol súd nebrať do úvahy pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu. Ďalšou bol doterajší výkon väzby, v ktorej je obžalovaný nepretržite od 08.04.2015, ktorá vynúteným vytrhnutím obžalovaného z rodinného prostredia, najmä od jeho maloletých detí, umožnila skorigovať jeho životné priority smerom umožňujúcim očakávať efektívne dosiahnutie účelu trestu aj pomocou probačného dohľadu, bez potreby ďalšieho obmedzovania osobnej slobody obžalovanému prípadným výkonom trestu v ústave na výkon trestu. Dá sa predpokladať, že prevýchova obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, bude realizovateľná lepšie a spoločensky prospešnejšie za situácie, keď bude čo najskôr znovu fungovať ako otec troch maloletých detí, starajúci sa reálne o ich výchovu. Ide o sociálnu rolu, v ktorej sa obžalovaný aj podľa vyjadrenia poškodenej na hlavnom pojednávaní osvedčil. S poukazom na uvedené uložil súd obžalovanému podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm.

g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Okrem toho súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/180/2014-103 zo dňa 10.12.2014, právoplatným dňa 10.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Po vyhlásení rozsudku podala prítomná prokurátorka proti nemu odvolanie, a to v neprospech obžalovaného do výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.